

A Magyar Köztársaság nevében!

A Szolnoki Munkaügyi Bíróság felperesnek - dr. Miskolczi Tamás ügyvéd által képviselt alperes ellen szolgálati idő megállapítása iránti perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A felperes keresetét **e l u t a s í t j a .**

A bíróság kötelezi felperest, hogy az állam javára a lakóhelye szerinti adóhivatal felhívásában megjelölt módon és számlájára fizessen meg 42.500,- (Negyvenkétezer-ötszáz) Ft illetéket.

Kötelezi felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt alperesnek 42.000,- (Negyvenkétezer) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt a Szolnoki Munkaügyi Bírósághoz 3 példányban benyújtható fellebbezésnek van helye.

Tájékoztatja a feleket, hogy a Pp. 256/A. §. (1) bekezdés a.) - d.) pontjaiban felsorolt esetekben tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

I n d o k o l á s :

A felperes ténylegesen 1989. február 1-én létesített szolgálati jogviszonyt alperesnél.
Alperes MN.BM.h. 005/1376/1988. Áp. számú parancsával a felperes szolgálati viszonyának kezdő időpontját 1973. január 1. napjában állapította meg.

Felperes szolgálati jogviszonya 2006. október 31-én nyugállományba helyezés folytán megszűnt.
Alperes a felperes szolgálati viszonyát 1973. január 1-től 2006. október 31-ig igazolta.

1998. január 31-ig a felperes 5573 nap olyan jogviszonyban töltött idővel rendelkezett, mely az akkori szabályok szerint fegyveres szerv állományában töltött beszámítandó szolgálati időnek minősült.

5573 nap visszaszámításával a felperes szolgálati jogviszonyban töltött idejének kezdő napja 1973. augusztus 14., mely alperes részéről BN. parancs alapján (7/1987.) kerekítésre került 1973. január 1. napjára.

A Szolnoki Munkaügyi Bíróság 2.M.569/2007/3. számú ítéletével, mely a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.20.669/2008/4. számú ítéletével 2008. szeptember 25-én jogerőre emelkedett megállapította, hogy a felperes 1969. szeptember 1-től 1973. június 16-ig terjedő időben szolgálati időt szerzett.

Felperes ezen ítéleti rendelkezés alapján kérelmet nyújtott be alpereshez 2008. október 22-én a szolgálati idő módosítása és ez alapján 40 éves jubileumi jutalom kifizetése és szolgálati nyugdíj újbóli megállapítása érdekében.

Alperes 1634-262/2008. számú határozatával megállapította, hogy a felperes szolgálati nyugdíj és a szolgálati nyugdíj mértékének szempontjából a felperes beszámított szolgálati idejének kezdete 1970. január 1.

A felperes 2008. december 15-én szolgálati panaszt nyújtott be alpereshez, melyet alperes 1-17/2008. szám alatt elutasított és a felperes szolgálati kérelme folytán eljáró Szolnok Megyei Jogú Város Polgármestere XV-10686-1/2009. számú határozatával a felperes kérelmét elutasította.

A felperes 2006. október 31-i nyugdíjazásakor 5 havi távolléti díjnak megfelelő összegű 35 éves jubileumi jutalom kifizetésben részesült.

A felperes távolléti díja 296.033,-Ft/hó volt.

1969. szeptember 1-től 1973. június 16-ig terjedő időtartam 1385 nap.

Az 5573 napnyi már beszámított szolgálati idő, valamint ezen további szolgálati idő együttesen je számításával a felperes beszámított szolgálati idejének kezdő időpontja 1970. január 14., mely kerekítés folytán 1970. január 1.

Felperes munkaügyi bírósághoz benyújtott és pontosított kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy a szolgálati jogviszony kezdő időpontja 1969. március 19.

Ennek következtében nyugállományba helyezésekor 37 évet meghaladó szolgálati jogviszony alapján 7 havi illetménynek megfelelő 2.072.231,-Ft összegű jubileumi jutalomra vált jogosulttá, ezen összeg és 2006. október 31-től számított kamatának megfizetését kérte, valamint a kifizetett 35 éves jubileumi jutalom nyugdíjalapból történő kivételét és ezen összeg oda történő beszámítását kérte.

Továbbá emelt összegű nyugdíj folyósítását, figyelemmel arra, hogy a havi átlagkereset a szolgálati idő növekedése folytán 81 %-ról 83 %-ra emelkedik.

Hivatkozott arra, hogy a szolgálati jogviszonyban töltött idejét alperes a jogviszony létesítésekor, azt követően és a nyugállományba helyezéskor is 1973. január 1-i időpontban határozta meg. Ez az időpont rögzült, ezt alperes szolgálati idő további számításakor nem módosíthatja.

Az alperes újbóli beszámításakor a bírósági ítéletben elismert 3 év 9 hónap 20 nappal 1385 nappal szemben csak 3 év, 1096 nap került beszámításra.

Az alperes beszámítása jogszabálynak nem minősülő iránymutatásokon alapszik és elutasító döntése sem tartalmaz jogszabályi hivatkozást.

Alperes a kereset elutasítását, perköltség megállapítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a bíróság szolgálati időt megállapító ítéleti rendelkezése folytán a felperes szolgálati idejének újraszámítására volt szükség, a beszámítandó szolgálati idő összesen 6958 napra változott és ez a felszerelés dátumától visszaszámolva a felperes szolgálati idejét 1970. január 14-től kezdődően állapítja meg, a töredék évre figyelemmel a szolgálati idő kezdő időpontja 1970. január 1.

Erre az időpontra figyelemmel a felperes nem rendelkezik 37 évet elérő szolgálati jogviszonnyal.

A felperes keresete az alábbiak szerint alaptalan.

Az 1996. évi XLIII. törvény a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjának szolgálati viszonyáról (Hszt.) 326. §. (1) bekezdése szerint végkielégítés, pótszabadság mértéke, **jubileumi jutalom**, a nyugdíjjogosultság, a **nyugdíj mértéke** és a leszerelési segély szempontjából e törvény hatálybalépése előtt a fegyveres szervek állományában hivatásos szolgálati viszonyban eltöltött és a beszámított szolgálati időt szolgálati viszonyban töltött időnek kell elismerni.

A bíróság az iratok alapján megállapította, hogy alperes a felperes szolgálati jogviszonyának létesítésekor és nyugdíjazás folytán történő megszűnésekor rendelkezett a szolgálati jogviszony létesítését megelőző jogviszonyban töltött idők szolgálati jogviszonyba történő beszámításáról és megállapította, hogy a felperes szolgálati jogviszonyban töltött idejének kezdő időpontja 1970. január 1.

Felperes részére a bíróság jogerős ítélete alapján további szolgálati idő került megállapításra 1969. szeptember 1-től 1973. június 16-ig terjedő időtartam alapulvételével és ennek folytán alperes részéről 1634-262/2008. szám alatt a felperes részére 1970. január 1-től kezdődően került megállapításra a szolgálati jogviszonyban töltött idő.

Az alperes nyilatkozata és a számításra vonatkozó iratok alapján a bíróság megállapította, hogy a korábbi beszámított idő 5573 nap volt, míg az ítélet alapján megállapított időtartam 1385 nap.

Alperes a szolgálati idő számítását akként végezte, hogy a tényleges szolgálatba lépést megelőző időtartamra visszaszámolta e két időtartamot és megállapította, hogy a szolgálati jogviszony kezdő időpontja 1970. január 14., mely kerekítési szabály folytán figyelembe véve azt, hogy rá irányadó a 7/1976. BM parancs kerekítési szabálya, 1970. január 1. a szolgálati idő kezdő időpontja.

Felperes kereseti kérelmében azt az álláspontot képviselte, hogy a korábban már megállapított kezdő időtartamot, 1973. január 1-ét az alperes nem érinthette volna, a számítás úgy kellett volna elvégeznie, hogy ettől az időponttól kezdődően visszafelé számítja az ítélet szerinti 3 év 9 hónap 20 napos szolgálati időt és így a szolgálati idő kezdő időpontja 1969. március 19.

A bíróság álláspontja szerint a Hszt. 326. §. (1) bekezdése alapján azt az időtartamot, amely beszámított szolgálati időnek minősül a jubileumi jutalom, valamint a nyugdíj mértéke szempontjából egységesen kell kezelni és a beszámítás mértéke nem függhet attól, hogy a beszámítani elrendelt, vagy beszámítani kért időtartamok egyszerre, vagy külön-külön intézkedések következtében kerülnek beszámításra.

A külön-külön intézkedések sem eredményezhetik azt, hogy a kerekítési szabályok folytán a különböző időtartamok a kerekítési szabályok folytán ne a valós időtartamot tükrözzék.

A felperes által hivatkozott szolgálati idő kezdő időpontjának „rögzülése” az őt megillető korábban ezen beszámítás alapján megtörtént juttatások szempontjából értelmezhető csak, a szolgálati idő beszámítása a fenti indokok szerint csak egybefüggően történhet, így alperes nem tévedett, amikor a

felperes további szolgálati idejét a szolgálati jogviszonyba lépéshez képest állapította meg 1970. január 1. napjával.

Ennek következtében a felperes Hszt. 110. §. (1) bekezdés d.) és (3) bekezdés d.) pontjára alapított jubileumi jutalom kifizetésére vonatkozó igénye nem megalapozott, úgyszintén nem jogosult a felperes a Hszt. 184. §. alapján 37 év és ennél több szolgálati idő alapján havi átlagkereset 83 %-át elérő szolgálati nyugdíjra sem 2006. október 31-től kezdődően.

A fentiek alapján a bíróság a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. §. (2) bekezdése alapján pervesztes felperest kötelezte a le nem rótt eljárási illeték megfizetésére.

A le nem rótt eljárási illeték összege a szolgálati idő módosításra vonatkozó részében meg nem határozott perérték alapulvételével 7.000,-Ft.

Míg 296.033,-Ft havi illetmény kétszeres összege alapján le nem rótt eljárási illeték összege 35.500,-Ft.

A bíróság a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest alperes részére perköltség (ügyvédi munkadíj) megfizetésére, a munkadíj Áfá-t nem tartalmaz.

Szolnok, 2009. december 10.

Töröcsikné dr. Gulyás Gabriella s.k. munkaügyi bíró, a tanács elnöke, Sólyomné Péterszegi Mária és Pallagi Jánosné ülnökök helyett is.